

The illustration shows Geronimo Stilton, a brown mouse with large ears and a red tie, sitting in a pumpkin patch. He is holding an open book with a black cover. The background features a large yellow full moon, a dark blue night sky with several black bats flying, and a silhouette of a Gothic-style building with lit windows. The scene is framed by dark tree branches on the left and right.

Geronimo Stilton

LA NUIT DES
CARABASSES
LOOP

Estrella Polar

Geronimo Stilton

LA NIT DE LES CARABASSES LLOP

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació de textos: Isabella Salmoirago

Coordinació editorial: Patrizia Puricelli

Editing: Alessandra Rossi

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Disseny gràfic: Andrea Cavallini / *theWorldofDOT*

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 125), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història: Ivan Bigarella (disseny) i Daria Cerchi (color)

Coordinació artística: Roberta Bianchi

Assistència artística: Lara Martinelli i Andrea Alba Benelle

Gràfica: Michela Battaglin

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *La notte delle Zucche Mannare*

© de la traducció: 2020, David Nel-lo

© 2016, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

© 2018 Mondadori Libri S.p.A. per a PIEMME, Italia

www.geronimostilton.com

© 2020, Editorial Planeta, S. A.

© 2020, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: setembre del 2020

ISBN: 978-84-18135-33-0

Dipòsit legal: B. 12.022-2020

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de **paper ecològic** i procedeix de boscos gestionats de manera **sostenible**.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qual-
sevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transfor-
mació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la
lleí. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos,
www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'a-
questa obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els
drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com.

OH, COM M'AGRADA LA TARDOR!

Era un matí meravellós de **TARDOR**. L'aire era fresc i vibrant... Tot just havia acabat de **PLOURE** i l'olor de fulles **MOLLES** es barrejava amb el perfum de les castanyes torrades per les castanyeres del carrer. Jo respirava a plens pulmons mentre **PEDALAVA** cap al despatx...

Ai, me n'havia descuidat... El meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i soc el director de *L'Eco del Rosegador*, el **diari** més famós de l'Illa dels Ratolins.

Quin dia tan bonic!

Quin dia!

Hola!

Hola!

Ep, Geronimo!

© 2008
MARBOT

Com us deia, estimats rosegadors, tot semblava prometre una jornada **estupenda**... Aquell aire deliciós de tardor em feia venir ganes de llargues **passejades** pel bosc... Vaig tenir una pensada: aquell cap de setmana convidaria tots els meus amics a la **GRANJA** Stilton a collir castanyes, i les torrariem a la llar de foc.

AI, COM M'AGRADA LA TARDOR!
Bé, en realitat m'encanten
totes les estacions
de l'any, cadascuna
té la seva bellesa!

Molt bé,
xato meu!

Quina
flaire!

Té la
pilota!

Nyam!

Bravo!

Vaig arribar al carrer dels Canelons 13 i vaig aparcar la **B I C I C L E T A** davant de *L'Eco del Rosegador*.

Per arribar al meu despatx vaig passar per la zona de relax. Allí, asseguda en una **TAULETA** i rosegant un briox de formatge, hi havia **Esvelta Raffiné** (periodista de *L'Eco*), la meva germana **Tea** (enviada especial de *L'Eco*) i **Ideya Van Koloren** (grafista de *L'Eco*), que murmuraven en un to misteriós, i jo vaig atrapar alguna paraula aquí i allà:

—**PSSSS**... he sentit... **PSSSS**... hi seran tots...
PSSSS... serà una esgarrifança, una cosa de terror!

—Bon dia! —vaig saludar—. Què és el que serà una **ESGARRIFANÇA**, una cosa de **TERROR?**

Elles es van mirar, alarmades; després Esvelta va **RESPONDRE**:

—Em penso que ho has entès malament, nosaltres, ehem... parlàvem d'un article sobre els castells de por de **TRANSRATAQUA**..., evidentment! L'escriuré jo, Tea farà les fotos i Ideya el maquetarà!

—**MOLT BÉ, ESTIC SEGUR QUE SERÀ UN ARTICLE MERAVELLÓS!** —les vaig felicitar.

—Gràcies, Geronimo! Però..., ehem..., hem de tornar a la feina! —va dir, i es van alçar.

Després van **FUGIR** mentre jo m'adonava que no havia entès res de res... Per què, tanta pressa?

Uhm... ESTRANY!

PSSSS... PSSSS... PSSSS... PSSSS... PSSSS... PSSSS...

Vaig pujar al primer pis. Davant de la fotocopiadora, la **secretària**, Ratel·la, confabulava amb la periodista Beba Bombó i vaig caçar alguna paraula, aquí i allà:

—**PSSSS**... he sentit... **PSSSS**... que hi seran tots... **PSSSS**... Serà una esgarrifança..., una cosa de terror!

Ves a saber de què estaven parlant!

—Bon dia, amigues —vaig dir—, què és el que serà una **ESGARRIFANÇA**, una cosa de **TERROR**? Elles em van mirar, es van mirar i després van exclamar:

—Ehem... Parlàvem de l'article sobre la nova **PEL·LÍCULA** de terror de l'actor **Bram Espectral**..., evidentment! Perdona, però ara hem de tornar a la feina.

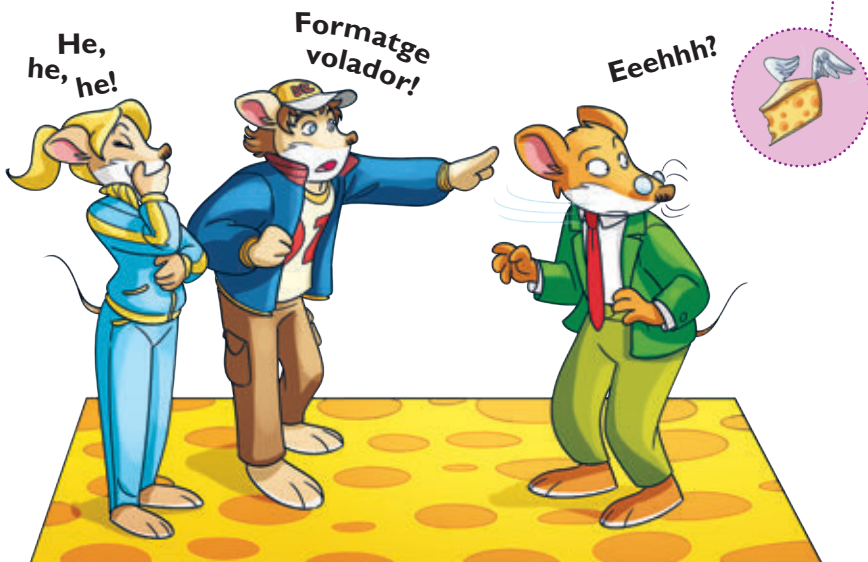
I van desaparèixer pel passadís.

Uhm... ESTRANY!

Vaig topar amb Dribla Potallesta (expert comentarista de **futbol** de *L'Eco*), que xiuxiuejava a l'orella de la seva germana Ona, i vaig copsar: **PSSSS**... He sentit... **PSSSS**... que hi seran tots... psss... Serà una esgarrifança..., una cosa de por!

—Hola, amics —vaig dir—, vosaltres sí que em direu què és tot això de l'**ESGARRIFANÇA** i la cosa de **POR**, oi?

—És aquell tros de **formatge volador** que tens darrere de l'esquena..., evidentment! —va xisclar Dribla.

—Un **formatge volador**? —vaig dir.

Em vaig **girar** i darrere meu no hi havia res de res! Quan em vaig girar una altra vegada, **DRIBLA** i Ona marxaven corrents i reien mentre ell comentava:

—**Geronimo s'ha distret amb èxit!** Els nostres dos campions fugen, ràpids com rats! S'ha protegit el secret! I... seria una bona **ESGARRIFANÇA**, una cosa de **POR!**

Vaig provar de seguir-los, però estaven molt més entrenats que jo i així que van tombar la

Estrany!

CANTONADA els vaig perdre de vista.

Uhm, uhm, uhmmm, ESTRANY!

Cada cop era més clar que a la redacció m'**AMAGAVEN** alguna cosa, però què?

Necessitava una bona alenada d'aire per **REFRESCAR-ME** les idees.

Així que vaig arribar al meu despatx, vaig obrir la finestra, però... em van tremolar els ^{bigotis bigotis} bigotis de sorpresa!

Davant mateix de *L'Eco del Rosegador* hi havia aparcat un vehicle **LLARG** i negre amb unes lletres al costat: «TRANSPORTS FUNERARIS». Uns rosegadors musculosos estaven descarregant mobles i altres objectes d'aspecte lúgubre.

Uhm, uhmhhh, ESTRANY!

OH, COM M'AGRADA LA TARDOR!

Vaig baixar **corrents** per esbrinar què estaven fent, però quan vaig passar per davant de la cuina de *L'Eco del Rosegador*, vaig flairar una **oloreta** de menjar.

Però qui podia estar cuinant a aquelles hores? I què cuinava?

Uhm, uhmmm, ESTRANY!

Vaig obrir la porta per controlar-ho, però algú em va tapar els ulls amb la **P O T A** i va xisclar:

—Geronimet, per què ets tan tafaneret?

—**AAARG!**—vaig cridar esverat.

De seguida vaig comprendre que es tractava del meu cosí Martin Gala i vaig cridar exasperat:

—**QUÈ VOLS DIR, «TAFANERET»?**
AQUÍ PASSEN COSES MOLT ESTRANYES
I JO SOC L'ÚNIC QUE NO SÉ RES DE RES!

Vaig intentar veure què era el que cuinava, però es va plantar davant de la **PORTA** tot cantussejant:

—Geronimet fa el tafaneret, Geronimot fa el tafanerot, Geronimitus fa el tafaneritus perquè és un **GAMARÚS!** Em penso que pateixes **CURIOSITIS AGUDA!**

HI, HI, HI!

